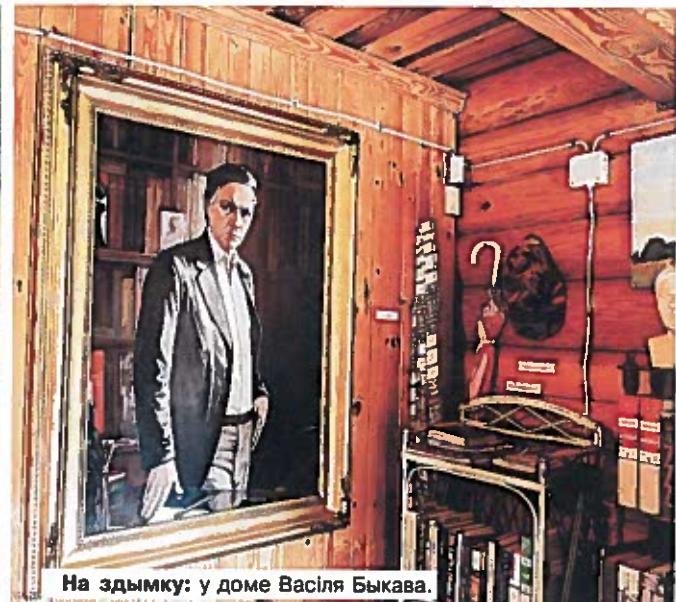

ЗАПРАШАЮ ПРЫЕХАЦЬ НА УШАЧЧЫНУ

У кожнага чалавека ёсьць дарагія сэрцу мясціны: горад ці вёска, дзе ён нарадзіўся і вырас, дзе жывуць яго родныя і сябры. Мая малая радзіма – Ушачы. Гэты гарадскі пасёлак знаходзіца ў 150 км на захад ад Віцебска на рацэ Ушача. Ушаччына – край лясоў і азёр, партызанскай славы і працоўнай доблесці, радзіма знакамітых беларускіх дзеячаў культуры.

На здымку: мемарыяльны комплекс «Прапыў».

На здымку: у доме Васіля Быкава.

ЛЕГЕНДАРНАЯ ПАРТЫЗАНСКАЯ ЗОНА

Пасёлак быў акупіраваны 3 ліпеня 1941 года. Толькі за першы год акупацыі гітлераўцы знішчылі ва Ушачах 1200 чалавек (з іх 900 – яўрэі).

На тэрыторіі раёна дзейнічала Ушачская (позней была перайменаваная ў Полацка-Лепельскую) партызанская зона з цэнтрам у г.п. Ушачы. Тут налічвалася 16 брыгад (пад кіраўніцтвам аператарўнай групы на чале з будучым Героем Савецкага Саюза Уладзімірам Елісеевічам Лабанком).

Супраць партызан і мірнага насельніцтва гітлераўцы праводзілі карньяльны экспедыцыі. Яны захапілі 11 тысяч чалавек для адпраўкі ў Германію. У саміх Ушачах размяшчаліся карны атрад, які складаўся з 200 чалавек.

Музею народнай славы ў г.п. Ушачы 3 сакавіка 1999 года было прысвоена імя У.Е. Лабанка. Ва ўстанове тэмэ вайны, у прыватнасці партызанскаму руху на Ушаччыне, прысвечаны 4 экспазіцыйныя залы, партызанская карцінная галерэя і выставочная зала.

Усяго ва Ушачскім раёне за гады акупацыі былі знішчаны 53 населеныя пункты і больш за 3,5 тысячи мірных жыхароў.

МЕМАРЫЯЛЬНЫ КОМПЛЕКС «ПРАПЫЎ»

Эта помнік подзвігу 16 партызанскіх атрадаў, якія на чале з У.Е. Лабанком у ноч з 4 на 5 мая 1944 года здзейснілі прарыў нямецкай блакады. Ім удалося вырваша з акружэння і вывесці больш за 15 тысяч мірных жыхароў. На месцы тых баёў у 1974 годзе быў пабудаваны мемарыяльны комплекс «Прапыў». Ён уяўляе сабой 11-метровую бетонную сцену, раскола-

тую на дзве часткі, паміж якімі знаходзіцца фігура партызана. У пачатку дарогі, якая вядзе да помніка, справа на жалезабетонным подыуме ўстаноўлена бронзавая пліта ў выглядзе карты са схемай абароні і надпісам: «Партызанская злучэнні Полацка-Лепельскай зоны пасля працяглых бязлітасных бітваў з фашистскімі карнікамі ў маі 1944 года ля вёсак Пліна і Паперына здзейснілі легендарны прарыў варожай блакады. Іх было 17 185 супраць 60 тысяч. Мужнасць народа перамагла. Смерць стала неўміручасцю».

У 1982 годзе партызаны брыгад, якія ўдзельнічалі ў прарыве, высадзілі каля помніка 16 дубоў.

У 2015 – 2016 гадах была праведзена капітальная рэканструкцыя з рэстаўрацыйнай мемарыяльнага комплексу «Прапыў». З'явілася імправізаваная «Партызанская вёска», наведаўшы якую можна пазнаёміцца з побытам партызан Ушачскага краю, пабываць у партызанскіх заміянях, сфатографавацца з атрыбутамі ваяеннага часу. Яшчэ адно новаўядзенне мемарыяльнага комплексу – выставка вайеннай тэхнікі, дзе асабліва цікава будзе дзесятам.

РАДЗІМА ЗНАКАМІТЫХ ДЗЕЯЧАЙ КУЛЬТУРЫ

На Ушаччыне нарадзіўся Васіль Быкай (в. Бычкі), Пятрусь Броўка (в. Пуцілкавічы), Еўдакія Лось (в. Старына), Рыгор Барадулін (хутар Верасоўка, цяпер паўночна-заходняя Украіна вёскі Ціханяты Сарочынскага сельсавета), Генадзь Гарбук (в. Глыбачка).

У 2013 годзе выйшаў зборнік «Ушачскі словазбор Рыгора Барадуліна», у якім сабрана векавая мудрасць жыхароў раёна.

На тэрыторыі філіяла «Сядзіба-музей В.У. Быкава» ў Бычках знаходзіцца хата, дзе прайшло дзяцінства пісьменніка, хлеў і гумно. У доме размешчана этнографічна-побытавая экспазіція, дзе прадстаўлены не толькі прадметы побыту сям'і Быкавых, але і дакументальныя сведчанні: фатаграфіі і лісты пісьменніка з фронту.

Імем Еўдакіі Лось названая раённая бібліятэка ва Ушачах.

4 сакавіка 2014 года на могілках у г.п. Ушачы побач з маці Акулінай Андрэеўнай быў пахаваны Рыгор Барадулін. 16 лістапада 2015 года на яго могіле быў усталяваны помнік – валун з высечаным на ім крыжам і надпісам: «Рыгор Барадулін. Сын. 1935 – 2014».

САНАТОРЫЙ «ЛЯСНЫЯ АЗЁРЫ»

На беразе маліяўнічага возера, акружана лесам, знаходзіцца санаторый «Лясныя азёры». На яго тэрыторыі размешчаны два возеры: Доўгае і Баркоўшчына, якія сілкуюцца з гаючых крэніц.

Аб лячэбных уласцівасцях баркоўшчыцкіх вод было вядома яшчэ з 1514 года. У 1919-м было расплачата будаўніцтва курорта «Баркоўшчына», з 17 чэрвеня 1961 года быў адкрыты дом адпачынку «Лясныя азёры», у чэрвені 2006-га ён атрымаў статус санаторыя, а летам 2011 года яму была прысвоена I катэгорыя.

Сюды прыязджаюць адпачываць не толькі з Беларусі, але і з-за мяжы. Санаторый пропануе вялікі выбар лячэбных пракцэдураў, якія дапамагуць палепшыць здароўе.

Прыезджайце на Ушаччу!

Марыя САЛАВЕЙ,
студэнтка 3 курса ФлФ.
Фота planet Belarus i fotobel.by